

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 45. szám

2014. április 15.

Szabályok mentén

Mindennapjainkat szabályok között éljük, melyeket legtöbbször igyekszünk be is tartani. A szabályokat van, hogy ránk erőltetik, van, hogy magunknak szabjuk. A ránk erőltetett normák alól elég sok esetben megpróbálunk kibúvót keresni, de azt jogosan gondoljuk, hogy a magunk szabta korlátokat mindig tartsuk is be. Persze ez alól is lehetnek kivételek, gondoljunk csak arra például, ha dohányosként elhatározzuk, hogy kevesebb cigarettát szívunk el naponta, vagy teljesen leszokunk. Amikor ez nem megy, akkor nyitogatjuk a kiskapukat és a végén meggyőzzük saját magunkat is arról, hogy miért is ne tartsuk be az elhatározásunkat. Persze ez a mi életünk, a mi egészségünk, fájjon érte a mi fejünk.

De mi van abban az esetben, ha tesszük ezt egy közösségben, vagy szervezetben? Akkor is megtehetjük, hogy úgy értelmezzük azokat, ahogyan egyéni érdekeink kívánják? Véleményem szerint nem, hiszen egy adott szövetség működése érdekében alkottunk szabályokat.

Nos, nézzük meg a fent leírtakat egy konkrétabb környezetben. Mindenki előtt ismeretes, hogy megalakult tavaly januárban a Vasutas Szakszervezetek Szövetsége (VASZ), annak érdekében, hogy a vasutas munkavállalók érdekeinek érvényesítése minél magasabb színvonalon valósuljon meg. Az érdekvérvényesítést többféle fórumon is ellátjuk, gondoljunk például az üzemi tanácsokra, vagy a munkavédelmi bizottságokra. Fontos, hogy ezeken a fórumokon is szövetségesként tekintsünk egymásra, ezért a jelöltállításhoz alkottunk egy szabályt, aminek értelmében a jelöltállítás adott szervezeti egységénél taglétszámarányosan történik. Ennek megvalósítása nem egyszerű, gyakran egyének korábbi státuszait sértheti, és a tisztségviselőkre hárul ilyenkor az a nehéz feladat, hogy kezelje az így kialakult konfliktusokat. Mindannyian átérezzük ennek buktatóit is, de mégsem az a megoldás, hogy új, ránk nézve kedvezőbb felfogásban értelmezzük szabályainkat, kiskapukat nyitogassunk.

Valami hasonló dolog történt napjainkban, ugyanis nem sikerült megegyeznünk a VDSzSzel Eperjeske Forgalmi Csomóponton a jelöltek arányairól. Bár szövetségeseink elismerték, hogy többen vagyunk, de a státuszqóra (az előző választás 7:0) hivatkozva akarták átértelmezni a közösen hozott szabályt, amit mi nem tudtunk elfogadni. Az ellentét feloldására Gaskó István és Bárány Balázs látogattak el hozzánk, hogy személyes közbenjárásukkal tegyünk pontot a kialakult helyzetre. Bár úgy gondolom, első körben engem szerettek volna meggyőzni az igazukról, végül tagtársaikat meggyőzve megállapodás látszik kirajzolódni a 4:3-as

arányra, és mindenki számára vállalható kompromisszumként szövetségeseink töltenék be az ÚT elnöki posztját.

Tanulság? Talán az, hogy előzetesen alkotott egyértelmű szabályok mentén kell ügyünket rendezni azért, hogy erőinket a közös célok elérésére összpontosíthassuk. Minden más „megoldás” csökkenti érdekérvényesítő képességünket, gátolja szakszervezeteink hatékony működését.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szakadások

Az elmúlt hónap során jó párszor előfordult, hogy a nappalos szolgálat után igencsak fülelni kellett az utastájékoztatót, vajon mennyit késik a City. Mert onnan tudtuk, hogy mennyivel később fogunk hazaérni, és igen, többször negyed-félórás késésekkel indultunk.

Mi, vasutasok, immel-ámmal még meg is értjük, hogy mi miért történik. De az egyszerű utas, aki A-ból B-be szeretne eljutni (nem is olcsón, már ha teljes áru jeggyel utazik, a kedvezményezettek köre külön nyolc óra oktatás, amit ugyebár állam bácsi nem fizet ki), csak néz, mint a borjú az új kapura, hogy 30, 50, 80, 120

perc késés. Joggal teszi fel a kérdést, MIÉRT?

Nem irigylem azt a kollégát, akinek erre választ kell adnia. Szerintem hiába mondja azt, hogy felsővezeték szakadás miatt, ez a szerencsétlen állampolgárt abszolúte nem hatja meg, és a tudásszintje sem lesz magasabb, mint öt perccel előtte. A dolog igazán akkor fordul komolyra, amikor egy vasutast érint utasként ez a helyzet, aki ráadásul helyel-közzel azt is tudja, hogyan is működnek (működhetnének) a dolgok a vasúton.

Mai példa (2014. 04. 13.): Felsővezeték szakadás miatt megbénult az egész 100 vonal. Istenem, néha leszakadnak azok a fránya vezetékek, de miért mindig a frissen felújított szakaszon, ahol az egész keleti országrész forgalma bonyolódik?

Nyíregyházán váraкоztam, hogy a feleségem vajon mikor ér vissza Debrecenből, és jó páran voltak, akik ismertek, tudták, hogy a vasút kötelékébe tartozom. Hozzám fordultak, hogy mi is a nagy harci helyzet, holott ők már jóval többet tudtak, mint én. Pénztárostól kezdve az információig (ami egyhamar bezárta az ajtót – rutinosan), mindenkit végigkérdeztek, de szerintem senkitől sem tudtak meg többet, mint tőlem: én is csak várok.

Lehet, ez túl személyes, de minden vasutast érint, mert amikor megkérdezik bármelyiküinktől, hogy mikor melyik vonat hová, mi örülünk, ha azt tudjuk, hogy melyikkel megyünk dolgozni, és melyikkel haza. Talán nem csak a mozdonyokat kellene mindenféle matricákkal ellátni (semmi bajom Weöres Sándorral), de Stevenson bácsi azért találta fel a gőzmozdonyt, hogy utast-árut minél gyorsabban egyik helyről a másikra. Ráadásul ezek a felsővezetékek. Mindig csak elszakadnak. Az a kisebbik rossz, ha hét közben, de hát az az igazi, ha pénteken és vasárnap.

És az utas felteszi a kérdést: Vajon kit is kellene ezért felelősségre vonni, vagy legalább jól megutaztatni Budapest-Záhony között?

Márta István

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Lapozzunk!

Hál' Istennek, vége van. Épp ideje volt, újra bátran nyithatjuk ki a vízcsapokat, hátha víz jön belőle politika helyett. Nem baj, persze, hogy volt, ez a rendje a dolgoknak, csak mint mindig, most is hosszúra sikeredett. De válogathattunk kedvünkre, ikszelhettünk jobbra, balra, izgulhattunk kicsit, és elmélkedhettünk, hogy volna nekünk jobb. Megvan az eredmény – kinek bejött, kinek nem, ahogy az már lenni szokott – és akiknek az a dolguk, hogy elmagyarázzák, miért ilyen, szorgosan magyaráznak. Mindenesetre magunknak választottuk, ahogy az öregek mondták egykor: Szakítottunk, szagoljuk! Aki meg ránk bízta, és nem tetszik neki a helyzet, legközelebb zárándokoljon el a demokrácia szentélyébe, és vegye kezébe a dolgokat. Mi meg lépünk tovább.

Bár a törvényi előírások szerint futni kell még a győzteseknek néhány tiszteletkört, de lassan neki kell látni az érdemi munkának. És ugyan mire gondol egy vasutas érdem munka címén? Több más mellett elsősorban a munkahelyére, mert volna tennivaló bőven azon túl is, hogy a létszámot kezdenék újraszámolni. És ha már a vasúton jár az eszünk, akkor evidencia, hogy mi, záhonyi vasutasok kezdjük a sort Záhonnal; természetesen, akik még nincsenek túl az épp aktuális stressz próbán – forgalmi vizsgán – azok átmenetileg felmentést kapnak. A záhonyi vasút jövője mindenkin múlik egy kicsit, tehát előbb-utóbb legyen sikerük, talán még az is tisztázódik egyszer, hogy kinek milyen tudásra van szükség a munkájához.

Ahhoz, hogy a „vasutasváros”, vagy ha úgy tetszik, a „Kelet Kapuja” valóban a jövő városa lehessen – ahogy a márciusi VSZ-fórum szervezője, Juhász Tiborné kifejtette, és a felszólalók is kívánatosnak tartották – bizony sok tett is kell a „sok okos szó” után. Erre Papp Zoltán, a Vasutasok Szakszervezetének elnöke is célzott zárszavában, de arra is, hogy mindenképpen a jóra fogunk szavazni. No, ez az, amit nem tudhatunk, és nem csak azért, mert természetesen nem tudjuk, tagjaink mire szavaztak, hacsak nem tették közhírré valamely közösségi oldalon. Hanem azért sem, mert ma még nem tudjuk, hogy a jóra szavaztak-e. Azt viszont tudjuk, kik azok, akik tetteikkel, szavazataikkal befolyásolhatják Záhonyt és térségének jövőjét. Ők többek között azok, akik a VSZ Területi Képviselőtársaság rendezvényén is részt vettek.

Záhony (4. számú választókerület) országgyűlési képviselője Dr. Tilki Attila, aki márciusban azt mondta, jól ismeri a helyi gondokat, és együtt tudnak működni majd Záhony érdekében is a Kisvárdai központú hármas választókerület leendő országgyűlési képviselőjével. Utóbbi Dr. Seszták Miklós lett, aki a fórumon hangoztatta, hogy Záhony térsége nélkül Magyarország nem haladhat előre. Magyar Levente, még külügyi helyettes államtitkárként úgy fogalmazott, hogy a kormányzatban komoly elképzelések vannak arról, hogy lehet Záhonyt ismét jól prosperáló térséggé fejleszteni. Azt még nem tudjuk, az új kormányban milyen feladatot kap, de bízunk abban, hogy a tervek a kormányváltás során sem fognak elveszni. Annál is inkább, mert szavai összecsengtek a MÁV Zrt. vezetését képviselő Dr. Pafféri Zoltán mondandójával, aki szerint az egyik legfontosabb projekt az elnöki kabinetben a térség fejlesztése. De célunk eléréséhez – „Építsük fel újra Záhonyt!” – fontos a határmenti együttműködés működtetése is, amihez Kerekes Miklós, a megyei Közgyűlés e célt szolgáló bizottságának elnöke ígért segítséget.

Ha mindezek, vagy egy részük tettekké válnak, és kiegészülnek azzal, ahogy Meleg János, szakszervezetünk érdekvédelmi alelnöke is fogalmazott, miszerint a vasutasokkal is többet törődnek majd, összeállhat egy sikeresebb jövő képe. És, hogy a megvalósulás útjai ne vesszenek homályba, talán érdemes volna összel ismét összehívni a résztvevőket, és megvitatni, helytálló-e, hogy „Egy csapatban focizunk!”

Addig is lapozzunk! Az élet megy tovább, hamarosan itt a tavasz legszebb része, az illatosan bomló május. Használjuk ki!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

AIRPORT

A repülőn elromlik az egyik hajtómű, ezért a pilóta arra kéri az utasokat, hogy üljenek le, csatolják be magukat, mert kényyszerleszállást hajtanak végre. A bejelentés után megkéri az egyik stewardest, ellenőrizze, hogy az utasok végrehajtották-e az utasítását.

- Mindenki leült és bekötötte magát? – kérdezi a pilóta
- Igen, majdnem, csak egy ügyvéd osztogatja a névjegykártyáját...

CIKI-CUKI

Jack Arizonában lakik, ahol nagyon forró a nyár. Egy ilyen rekkenő hőség idején, amikor kimászik a zuhany alól, így szól a feleségéhez:

- Drágám, olyan meleg van ma. Mit gondolsz, mit szólnának a szomszédok, ha így, meztelenül kimennék füvet nyírni?

Mire a feleség flegmán:

- Biztosan azt mondanák, hogy a pénzedért mentem hozzád!!

HÁZASSÁGI JUTALÉK

A rabbi mosolyogva meséli egyik barátjának:

- Képzeld, ma hét szívet tettem boldoggá!
- Hogyan?
- Összeadtam három jegyespárt!
- Az nem csak hat szív?
- Miért? Mit gondolsz, ingyen tettem?

Balogh Attila